

दैनिक

लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

हामी बोलेर मात्र
होइन पुन्याएर छाड्छौं

तपाईंको अत्यन्तै जरूरी चिठी एवं पार्सलहरू
नेपाल लगायत भारत र विश्वका
प्रमुख शहरहरूमा पठाउनु परेमा
हामीलाई सम्भन्नुहोस्

सुपर काइनेटिक
कुरियर्स सर्भिस

ट्राफिक चोक हिमालयन
बैंकको साइड (सूर्य लाईफ इन्सोरेन्स भएको
भवन) फोन:- ०७१५४२५७१

वर्ष ३८ | अंक २०२ | बुटवल | २०८३ साउन १४ गते, बिहीबार

नेपाल संवत् ११४६ | Thursday July 30, 2026

पृष्ठ ४ | मूल्य रु. १० मात्र

Lumbini

९ दलद्वारा शान्ति र सद्भावको सामूहिक अपिल

बुटवल । सुनसरीलगायतका जिल्लामा विकसित घटनालाई लिएर राजनीतिक दलहरूले शान्ति र सद्भावको सामूहिक अपिल जारी गरेका छन् । रास्वप्पा सभापति रवि लामिछानेले डाकेको बैठकपछि ९ दलका प्रमुख तथा प्रतिनिधिले ७ बुँदे अपिल निकालेका हुन् । संयुक्त अपिलमा राष्ट्रिय एकता र सामाजिक सद्भावको रक्षाका लागि सबै दलहरू एकताबद्ध रहेको सन्देशसहित उत्पन्न समस्याको दिगो, प्रभावकारी एवं शान्तिपूर्ण समाधानका लागि सरकार र समाजलाई ह्रसम्भव सहयोग गर्न तयार रहेको संकल्प गरिएको छ ।

‘सदियौंदेखि हाम्रो समाजमा कायम रहेको पारस्परिक भाइचारा र सामाजिक सद्भावलाई खल्बल्याउने कुनै पनि प्रकारका अवाञ्छित गतिविधि र उतेजनामा नआउन हामी सम्पूर्ण देशवासी आम नागरिकहरूमा हार्दिक अपिल गर्दछौं । आवेग र मुढभेडले समस्याको समाधान नभई थप जटिलता मात्र निम्त्याउने यथार्थप्रति हामी सबै सचेत हुनु जरुरी छ ।’-दलहरूले भनेका छन् ।

प्रदेश, जिल्ला र स्थानीय तहमा तत्काल सर्वदलीय तथा सर्वपक्षीय बैठकहरू आयोजना गर्ने, संवादलाई तत्कालै तहसम्म पुर्‍याउन र नागरिकस्तत्ता विश्वासको वातावरण निर्माण गर्न पार्टीका तल्ला कमिटीहरूलाई

निर्देशन दिइएको छ । स्थानीय स्तरमा धार्मिक अगुवा, नागरिक समाज र स्थानीय प्रशासनलाई जोडेर शान्ति कायम राख्न सक्रिय हुन पनि आग्रह गरिएको छ । संवेदनशील समयमा सामाजिक सञ्जालको जिम्मेवार प्रयोग गर्न नागरिकलाई अनुरोध गरिएको छ साथै सञ्चारमाध्यमहरूलाई संयमित र तथ्यपरक सूचना सम्प्रेषणका लागि आग्रह गरिएको छ । नागरिकको जीउधनको रक्षा गर्नु राज्यको दायित्व भएकोले संयमता अपनाउँदै परिस्थितिलाई सामान्यीकरण गर्न, घटनाहरूको निष्पक्ष छानबिन गरी दोषीउपर कानुनबमोजिम कारबाही गर्न र पीडित पक्षलाई उचित क्षतिपूर्ति तथा राहत उपलब्ध गराउन सरकारको ध्यानाकर्षण पनि गराइएको छ । बैठकपछि नेपाली कांग्रेसका सभापति गगन थापाले सरकार केवल गोली, लाठी र स्टार्टसमा मात्रै सीमित हुन नहुने बताएका छन् । उनले संकटमा सरकारको भूमिका प्रभावकारी नभएको बताए । सभापति थापाले जिल्ला स्तरमा समेत सर्वदलीय बैठक गरेर संयुक्त आह्वान गर्नुपर्ने प्रस्ताव राखेको बताए ।

‘सरकार के गर्दैछ ? कहाँ छ ? सरकार बन्दुकको गोली र लाठीमा सीमित हुनु हुँदैन ।

» **बाँकी ३ पेजमा**

सरकार र चिकित्सक संघबिच पाँचबुँदे सहमति

बुटवल । सरकार र चिकित्सक संघबिच सहमति भएको छ । साथै, चिकित्सक संघले देशभर जारी राखेको आन्दोलनका कार्यक्रम पनि फिर्ता भएको छ । स्वास्थ्यकर्मीमाथि भएका कुटपट तथा दुर्व्यवहारका घटनापछि उत्पन्न विवाद समाधानका लागि सरकार र चिकित्सक संघबिच पाँचबुँदे सहमति भएको हो । बुधबार स्वास्थ्य तथा खाद्य स्वच्छता मन्त्रालयमा कानुन, न्याय तथा संसदीय मामिला मन्त्रालय, गृह मन्त्रालय, उद्योग, वाणिज्य तथा आपूर्ति मन्त्रालय तथा नेपाल चिकित्सक संघका पदाधिकारीबिच भएको छलफलपछि सहमतिपत्रमा हस्ताक्षर गरिएको हो । सहमतिअनुसार सरकारले स्वास्थ्यकर्मी तथा स्वास्थ्य संस्थाको सुरक्षासम्बन्धी ऐन, २०६६ लाई प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गर्ने प्रतिबद्धता जनाएको

छ । ऐनमा रहेका व्यवस्थालाई कार्यान्वयन गर्न आवश्यक निर्देशिका छिट्टै तयार गर्ने, स्वास्थ्य संस्थामा हुने तोडफोड तथा स्वास्थ्यकर्मीमाथि हुने आक्रमणका घटनामा कानुनी कारबाही प्रभावकारी बनाउने तथा सम्बन्धित मन्त्रालयबिच आवश्यक समन्वय गर्ने सहमति भएको छ । यसै, स्वास्थ्य संस्थाको सुरक्षा सुनिश्चित गर्न कार्ययोजना तयार गरी नेपाल चिकित्सक संघसँगको सहकार्यमा एक कार्यदल गठन गर्ने र कार्यान्वयनको प्रगति नियमित समीक्षा गर्ने पनि सहमतिमा उल्लेख छ । सहमतिपछि नेपाल चिकित्सक संघले जारी राखेको आन्दोलनका सबै कार्यक्रम तत्कालका लागि स्थगित गर्दै नियमित स्वास्थ्य सेवा सञ्चालन गर्ने सहमति भएको छ ।

सरकार असफल भयो : हर्क

बुटवल । श्रम संस्कृति पार्टीका अध्यक्ष हर्क साप्पाडले सरकारको विकल्प खोज्नुपर्ने बेला आएको बताएका छन् । बुधबार सामाजिक सञ्जाल फेसबुकमार्फत् साप्पाडले वर्तमान सरकार असफल भएको जिकिर गरेका हुन् । ‘सर्वत्र सरकार असफल ! अब विकल्पको खोजी गर्नु नै उत्तम होला ! दिग्य इज नो गुड न्युज एट अल ।’- साप्पाडले लेखेका छन् । देशमा विकसित तनावको स्थिति र विभिन्न असन्तुष्टिका बिच उनको यस्तो टिप्पणी आएको हो । देशको पछिल्लो परिस्थितिमा राज्यले प्रभावकारी भूमिका नखेलेको भन्दै उनले वर्तमान सरकार असफल भएको टिप्पणी गर्दै विकल्प खोज्नुपर्ने बताएका हुन् ।

लुम्बिनीमा अब ८ मन्त्रालय, कुनमा कुन गाभिए ?

दाङ । लुम्बिनी प्रदेश सरकारले मन्त्रालयको संख्या १२ बाट घटाएर ८ वटा बनाउने निर्णय कार्यान्वयनमा ल्याएको छ । मुख्यमन्त्री चेतनारायण आचार्यको अध्यक्षतामा बुधबार बसेको मन्त्रीपरिषद् बैठकले मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रीपरिषद्को कार्यालय बाहेक ८ मन्त्रालय कायम रहने गरी प्रदेश सरकार कार्य विभाजन नियमावली, २०८३ स्वीकृत गरेको हो । यसअघि १२ मन्त्रालयमार्फत् सञ्चालन हुँदै आएको प्रदेश सरकारको संरचनालाई पुनर्गठन गर्दै अब मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रीपरिषद्को कार्यालय बाहेक ८ मन्त्रालय कायम हुनेगरी प्रदेश सरकार कार्यविभाजन नियमावली, २०८३ स्वीकृत गरेको हो । बैठकका निर्णय सार्वजनिक गर्दै भौतिक पूर्वाधार विकास मन्त्री रत्नबहादुर खत्रीले सरकारको कार्यसम्पादनलाई मितव्ययी, थप प्रभावकारी र व्यवस्थित र बनाउन मन्त्रालयको संख्या घटाइएको बताए । अब लुम्बिनीमा मुख्यमन्त्री कार्यालय र आठ वटा

मन्त्रालय रहनेछन् । नयाँ संरचनाअनुसार युवा तथा खेलकुद मन्त्रालय सामाजिक विकास मन्त्रालयमा गाभिएको छ । उद्योग, पर्यटन तथा यातायात मन्त्रालय खारेज गरी उद्योग तथा यातायातको जिम्मेवारी आन्तरिक मामिला, कानुन मन्त्रालयमा समायोजन गरिएको छ । त्यसैगरी उर्जा, जलस्रोत तथा सिँचाई मन्त्रालयलाई शहरी विकास मन्त्रालयमा गाभिएको छ । वन तथा वातावरण मन्त्रालयमा पर्यटन क्षेत्र थप गरी वन, वातावरण तथा पर्यटन मन्त्रालय बनाइएको छ । नयाँ नियमावलीअनुसार अब मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रीपरिषद्को कार्यालय, आन्तरिक मामिला, कानून, उद्योग तथा यातायात मन्त्रालय, आर्थिक मामिला तथा योजना मन्त्रालय, कृषि, भूमि व्यवस्था तथा सहकारी मन्त्रालय, भौतिक पूर्वाधार विकास मन्त्रालय, वन,

» **बाँकी ३ पेजमा**

प्यूठानका स्थानीय तह :

२८९ मुद्दा, २३४ फर्स्यौट, ५५ विवादमै

स्थानीय तहको स्थापनाले सामाजिक न्यायमा नागरिकको पहुँच विस्तार, विवादको छिटो समाधान र मेलमिलाप संस्कृतिको विकासमा महत्वपूर्ण योगदान पुर्‍याएको छ । प्यूठानका स्थानीय तहमा मेलमिलापबाट अधिकांश विवाद समाधान भए पनि न्यायिक समितिमा कानुनी दक्षता, स्रोत-साधन र समयमै फर्स्यौटको चुनौती भने कायमै रहेको छ ।

लवकुमार अधिकारी

प्यूठान

स्थानीय तह स्थापना भएपछि नागरिकलाई गाउँ-नगरमै न्याय सेवा उपलब्ध गराउने उद्देश्यले गठन गरिएका न्यायिक समितिहरूले प्यूठानमा सामाजिक न्यायको पहुँच विस्तार गर्न महत्वपूर्ण भूमिका खेलेका छन् । स्थानीय स्तरमै अधिकांश विवाद मेलमिलापबाट समाधान भइरहेका भए पनि न्यायिक समितिको क्षमता अभिवृद्धि, कानुनी दक्षता, स्रोत-साधनको अभाव र समयमै मुद्दा फर्स्यौट गर्न नसक्ने प्रवृत्तिले प्रभावकारितामा चुनौती देखिएको छ ।

नेपालको संविधानको धारा २१७ बमोजिम प्रत्येक नगरपालिका तथा गाउँपालिकामा उप-प्रमुखको संयोजकत्वमा न्यायिक समिति गठन हुने व्यवस्था छ । स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ ले न्यायिक समितिलाई १३ प्रकारका देवानी प्रकृतिका विवाद र ११ प्रकारका मेलमिलापमार्फत समाधान गर्न सकिने विवाद निरूपण गर्ने अधिकार दिएको छ । कानूनअनुसार मेलमिलापयोग्य उजुरी तीन माहानाभित्र टुंगो लगाउनुपर्ने व्यवस्था छ । आर्थिक वर्ष २०८१/०८२ मा र जिम्मेवारी सरि आएका उजुरी प्यूठानका नौ स्थानीय तहमा कुल २ सय ८९ वटा मुद्दा दर्ता भएका छन् । तीमध्ये २ सय ३४ वटा मुद्दा फर्स्यौट भएका छन् भने ५५ वटा अफै बाँकी रहेका छन् । लेनदेन, जग्गा तथा सौध-सिमाना विवाद, अंश, मानाचामल, कुटपिट, अभद्र व्यवहार, सम्बन्धविच्छेद, घरेलु हिंसा, विवाह दर्ता, नागरिकता र जन्मदर्तासम्बन्धी उजुरी सबैभन्दा बढी दर्ता भएका छन् । यद्यपि केही स्थानीय तहमा उजुरी समयमै फर्स्यौट नहुँदा पुराना मुद्दा अर्को आर्थिक वर्षमा जिम्मेवारी सार्दै गएको देखिएको छ । न्यायिक समितिमा दर्ता भएका उजुरीको अभिलेख व्यवस्थापन र समयमै निरूपणमा थप सुधार आवश्यक देखिएको छ ।

सबैभन्दा धेरै उजुरी प्यूठान नगरपालिकामा दर्ता भएका छन् । उप-प्रमुख देवेन्द्र बर्माका अनुसार गत आर्थिक वर्षमा ८५ वटा उजुरी दर्ता भएकामध्ये ६१ वटा फर्स्यौट भएका छन् भने २४ वटा बाँकी छन् । उजुरीमध्ये अधिकांश मुद्दाहरू मेलमिलापबाट समाधान हुने उनले बताए ।

ऐरावती गाउँपालिकामा आर्थिक वर्ष २०८१/०८२ मा ६ उजुरी दर्ता मध्ये ५ मुद्दा फर्स्यौट भई १ बाँकी रहेको ऐरावती गाउँपालिकाका उपाध्यक्ष कृष्णप्रसाद श्रेष्ठले बताए । अधिकांश मुद्दाहरू मेलमिलापको माध्यमबाट समाधान भएको छ, तर केही उजुरीकर्ताले मुद्दा दर्ता गरेपछि सम्पर्कमा नआउने हुँदा त्यस प्रकारका मुद्दाहरू फर्स्यौट नभएको समेत उपाध्यक्ष श्रेष्ठले जनाए । भिमरुक गाउँपालिकामा गत आर्थिक वर्षको जिम्मेवारी सरि आएको १६ उजुरी दर्ता यस वर्ष २७ उजुरी गरी ३८ उजुरी दर्ता रहेकामध्ये ३१ वटा उजुरी फर्स्यौट भई ७ वटा बाँकी रहेको भिमरुक गाउँपालिकाका उपाध्यक्ष प्रमोद पोखरेलले बताए ।

यस्तै मल्लयानी गाउँपालिकामा न्यायिक समितिमा आर्थिक वर्ष २०८०/०८१ को बाँकी उजुरी ३ र आर्थिक वर्ष ०८१/०८२ को ७ समेत गरी १० मध्ये ९ फर्स्यौट, १ फर्स्यौट हुनु

बाँकी रहेको मल्लयानी गाउँपालिकाका उपाध्यक्ष रमेश श्रेष्ठले जानकारी दिए । उपाध्यक्षमा निर्वाचित भएदेखि सबै मुद्दाहरू मेलमिलापको माध्यमबाट समाधान भएको उपाध्यक्ष श्रेष्ठले बताए ।

यस्तै माण्डवी गाउँपालिकामा आर्थिक वर्ष २०८१/०८२ मा १४ वटा उजुरी दर्ता भएको १३ वटा मेलमिलापको माध्यमबाट उजुरी फर्स्यौट र १ वटा फर्स्यौट हुन बाँकी रहेको माण्डवी गाउँपालिकाको उपाध्यक्ष पूर्णप्रसाद कालाथोकी बताउँछन् ।

यस्तै सरुमारानी गाउँपालिकामा आ.व २०८२/०८३ मा २७ वटा विवाद मुद्दा दर्ता भएका मध्ये मेलमिलाप माध्यमबाट १४ वटा, लगतकडा ६ वटा, फिर्ता फिर्काएका २ वटा, र फर्स्यौट हुन बाँकी ५ वटा छन् । ति उजुरीमध्ये पति पत्नीको सम्बन्ध कायमसम्बन्धी, कुटपिट, बच्चा भेटघाट तथा रेखादेशसम्बन्धी,ज्याला/मजदुरी नदिएको सम्बन्धी, गाली बेइज्येतसम्बन्धी, साँध सिमानासम्बन्धी, पत्नी र बच्चालाई खान लाउन नदिएको सम्बन्धीलगायतका उजुरी परेको सरुमारानी गाउँपालिकाका उपाध्यक्ष बसन्ता खड्काले बताइन् । ‘पालिकाले दर्ता हुन आएका मुद्दामा मेलमिलापलाई प्राथमिकता दिनेछु’ उनले भनिन्-‘अदालती निर्णयभन्दा सहमतिको आधारमा मेलमिलापको माध्यमबाट मुद्दा टुङ्ग्याउने गरेका छौं ।’ मेलमिलाप गराउँदा दुवै पक्षले जितेको महसुस गर्न सक्नु, मेलमिलाप हुने नसक्ने मुद्दा अदालतमा पठाउने गरेको उपाध्यक्ष खड्काले बताइन् ।

यस्तै गौमुखी गाउँपालिकामा चालु आर्थिक वर्षमा ६४ वटा उजुरी परेको मध्ये र ति सबै मेलमिलाप माध्यमबाट समाधान भएको हुँदा सबै उजुरी फर्स्यौट भएको पालिकाका उपाध्यक्ष महावीर रानाले बताए ।

स्वर्गद्वारी नगरपालिकामा आर्थिक वर्ष २०८२/०८३ मा ४५ वटा उजुरी दर्ता भएका मध्ये मेलमिलापबाट समाधान भएका २१ वटा, निर्णय भएका १२ वटा र अन्य निकायमा पठाइएका ८ वटा अब फर्स्यौट हुनु बाँकी १६ वटा रहेको न्यायिक समितिका सदस्य सुशीला नेपालीले बताइन् ।

नौबहिनी गाउँपालिकामा आर्थिक वर्ष २०८२/०८३ मा ५ उजुरी परेको मध्ये ४ वटा फर्स्यौट भई १ वटा बाँकी रहेको नौबहिनी गाउँपालिकाका उपाध्यक्ष बिष्णा थापाले बताइन् । ‘केही उजुरीकर्ता रोजगारीका लागि भारत जाने भएकाले समयमै मुद्दा टुंग्याउन कठिन हुने गरेको छ’ उनले भनिन्-‘अधिकांश उजुरीहरू मेलमिलापबाट नै समाधान हुन्छ, घरायसी विवादका मुद्दाहरूमा निकै दबाव आउँछ, तर हामीले हाम्रो अधिकारभित्र रहेर निर्णय गरेका छौं, धेरै विवाद भयो भने जिल्लामा पठाउने गर्छौं ।’

स्थानीय तहमा न्यायिक समितिको प्रभावकारिता कमजोर हुनुमा मुख्यतया कानूनी ज्ञानको अभाव, कर्मचारी तथा स्रोतसाधनको कमी र राजनीतिक दबाव रहेका छन् । संविधानको धारा २१७ अनुसार उपप्रमुखको संयोजकत्वमा गठन हुने यी समितिले स्थानीयस्तरका सामान्य विवादहरू छिटो र सस्तीमा टुंग्याउनुपर्ने हो, तर विभिन्न कारणले न्याय सम्पादन सुस्त र कमजोर बन्ने गरेको छ ।

सार्वजनिक सूचना

विज्ञापन प्रकाशन सम्बन्धी दररेट

बुटवलबाट प्रकाशित **लुम्बिनी राष्ट्रिय दैनिक**, **मेचीकाली राष्ट्रिय दैनिक**, **बुटवल टुडे राष्ट्रिय दैनिक**, **दैनिक पत्र राष्ट्रिय दैनिक** र **नवतिलोत्तमा दैनिक**को मिति २०८३ साल साउन ७ गतेदेखि लागू हुने गरी विज्ञापन प्रकाशनसम्बन्धी न्यूनतम दररेट कायम गरिएको सबैमा जानकारी गराइन्छ । यस व्यवस्थाबाट विज्ञापनदाताहरूलाई समान, पारदर्शी, विश्वसनीय तथा व्यवस्थित सेवा उपलब्ध हुने विश्वास लिएएको छ ।

न्यूनतम विज्ञापन दररेट (संक्षेपमा)

विज्ञापन तथा सूचना	न्यूनतम दर
१. हार्दिक बधाई तथा शुभकामना, समवेदना, श्रद्धाञ्जली तथा व्यवसायिक विज्ञापन	रु.१०० (प्रति सी. सी.)
२. हराएको सम्बन्धी सूचना (राहदानी, नागरिकता, बीमा, शैक्षिक प्रमाणपत्र आदि तथा अदालत, कम्पनी रजिष्ट्रार, बैंक तथा वित्तीय संस्था, कानुनी, सार्वजनिक, आवश्यकता तथा सहकारी सम्बन्धी सूचना	रु.३,००० (प्रति सूचना)
३. सरकारी तथा सार्वजनिक खरिद, बोलपत्र, आशयपत्र तथा प्रस्ताव आवहान सम्बन्धी सूचना	विज्ञापन बोर्डबाट स्वीकृत दररेटअनुसार
४. बैंक तथा वित्तीय संस्थाका कर्जा तथा धितो लिलामा सूचना	रु.१०० (प्रति सी.सी.)
५. सरकारी तथा स्थानीय तहका जनहितका सूचना तथा वन सम्बन्धी सूचना र पेन्सनपत्राको सूचना	५,००० (न्यूनतम)

उल्लेखित दररेटमा प्रचलित कानून बमोजिम लागू कर तथा मूल्य अभिवृद्धि कर (भ्याट) अतिरिक्त लाग्ने छ ।

लुम्बिनी राष्ट्रिय दैनिक, **मेचीकाली दैनिक**, **बुटवल टुडे राष्ट्रिय दैनिक**, र **नवतिलोत्तमा दैनिक** पत्रिकाहरूको ग्राहक शुल्क २०८३ साल श्रावण महिनादेखि लागू हुने गरी प्रतिदिन रु. १० (दश रुपैयाँ) कायम गरिएको छ ।

बुटवलबाट प्रकाशित राष्ट्रिय दैनिक पत्रिकाहरू

सम्पादकीय

प्रधानमन्त्रीको रहस्यमय मौनता

सुनसरीको देवानगञ्जमा भड्किएको साम्प्रदायिक हिंसा पूर्वी तराई हुँदै पश्चिमतिर फैलिनै जोखिम बढ्दै गइरहेका बेला प्रधानमन्त्रीको खोजी भएको छ । संवेदनशील घडीमा सरकार प्रमुखको अपीलले सामाजिक सद्भाव कायम राख्न महत्वपूर्ण भूमिका खेल्ने भएकाले प्रधानमन्त्रीको खोजी हुनु स्वभाविक छ । प्रधानमन्त्री धेरै बोल्नुहुन्न । पहिलेका प्रधानमन्त्री धेरै बोलेकाले काम गर्ने कम बोल्नुपर्छ भन्ने भाष्य खडा गरेर समाजमा साम्प्रदायिक हिंसा भड्किएका बेला सरकार प्रमुखको मौनता गैरजिम्मेवार छ ।

साम्प्रदायिक हिंसा आगोको फिल्को भै हो, जसले ठूलो क्षति गर्न सक्छ । समाजमा नागरिकको मन नजोडिनै गरी टुटाउन सक्छ । समाज जोडिनै नागरिकको मन मिलेर हो । जब मन आपसमा मिल्दैनन्, त्यसले समाजलाई विभाजित गर्छ । यस्तो संवेदनशील घडीमा प्रधानमन्त्री बालेन्द्र साहको मौनता तोड्नुपर्छ । प्रधानमन्त्रीले संसदलाई बेवास्ता गर्दै आउनु भएको छ । जननिर्वाचित सार्वभौम संसदलाई बेवास्ता गर्नु गैरजिम्मेवार कदम हो । राष्ट्रपतिलाई भेट गरी मुलुकको वस्तुस्थिति र सरकारले चालेका कदमबारे जानकारी गराउनु प्रधानमन्त्रीको नियमित काम हो । तर उहाँलाई राष्ट्रपति भेटेर कुराकानी गर्न अफ्टारो किन लागिरहेको छ ? सुरक्षा प्रमुखले मुलुकको वस्तुस्थितिबारे प्रधानमन्त्रीलाई जानकारी गराउन पाउँदैनन् । सचिवालयका सदस्यलाई रिपोर्टिङ गर्नुपर्ने बाध्यता छ । राष्ट्रिय सुरक्षा परिषद्को बैठक बस्ने, मुलुकको सुरक्षा रणनीति बनाउने विषय सरकारको प्राथमिकतामा परेको देखिँदैन । जे गर्नुपर्ने हो त्यही नगर्ने सरकारले के गरिरहेको छ ? सरकार सञ्चालनमा विधिमा टेकेर थिति बसाल्ने भन्दा सचिवालयका सदस्यको मनमौजी चलेको छ । लोकतान्त्रिक प्रणालीलाई व्यवस्थित बनाउने नभई कमजोर पार्ने प्रवृत्ति बढेको छ । सरकार सञ्चालनकै बारेमा राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीभित्रै प्रश्न उठिरहेका बेला आगामी दिनमा यो विषयको व्यवस्थापन हुँदै जाला । तर अहिले मुलुकमा साम्प्रदायिक हिंसा भड्काउन कतिपय शक्तिहरूको चलखेल बढिरहेको र मुलुकमा द्वन्द्व चर्के, त्यसले दुरगामी असर गर्ने भएकाले सरकारले पहलकदमी लिनुपर्छ ।

मन्त्रीपरिषद्को बैठक बुधबार बस्यो, त्यो बैठक सुनसरी घटनाबारे मौन रह्यो । संवेदनशील घडीमा अरु नै निर्णय गर्ने, तर गर्नुपर्ने निर्णय नगर्ने प्रवृत्ति गलत छ । प्रधानमन्त्रीको अगुवाइमा सर्वदलीय बैठक बसेर राष्ट्रिय एकताको अपील गर्न ढिलाइ भइरहेको छ । यद्यपी प्रधानमन्त्रीको मौनताकै कारण राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीका सभापति रवि लामिछानेको अगुवाइमा सर्वदलीय बैठक बसेर अपील गर्‍यो । त्यो अपील प्रधानमन्त्रीबाट आउनुपर्छ । प्रधानमन्त्रीले गर्ने अपीलको बहुआयामिक अर्थ हुन्छ । दलहरूप्रतिको बेवास्ता गरेर अधि बढ्नै सकिन्न भन्ने चेत आएन भने अन्तत्वगत्वा त्यसले सरकारलाई अफ्टारो पार्छ नै बिथोलिएको समाजमा साम्प्रदायिक हिंसा भड्किने जोखिम धेरै छ । अभै समय छ, कार्यशैली सुधार गरौं, भुईँतहका समस्या पहिचान गरौं, त्यसपछि मात्रै समस्या समाधानको ढोका खुल्न सक्छ ।

डा. पुकार थापा

समयमै रोग पत्ता लागेमा नियमित निगरानी, औषधोपचार र खानपानमा सुधार गरेर कलेजोलाई थप क्षति हुनबाट बचाउन सकिन्छ । रोग बल्भिएर लिभर सिरोसिसको अन्तिम चरणमा पुगिसकेको अवस्थामा औषधिले मात्र कलेजोलाई पुरानो अवस्थामा फर्काउन (रिभर्स) गर्न सकिँदैन । त्यस्तो अवस्थामा कलेजो प्रत्यारोपण नै अन्तिम विकल्प बन्छ ।

शरीरको महत्वपूर्ण अंग कलेजोलाई गम्भीर असर

२०८३ साउन १४, गते बिहीबार
Thursday July 30, 2026

अर्जुन जवाली: कलम, कक्षा र कर्मको यात्रा

डी.आर. घिमिरे

अर्जुन दाइले छोड्नुभएको मूल्य, लेखन सीप अझ धेरै वर्ष बाँचिरहनेछ । पत्रकारितालाई पेशा होइन, समाजप्रतिको जिम्मेवारी ठान्ने पुस्ता रहुञ्जेल, उहाँको नाम नेपाली पत्रकारिताको इतिहासमा सम्मानका साथ उच्चारण भइरहनेछ ।

केही मानिसहरूको बिदाइ केवल एउटा व्यक्तिको मृत्यु हुँदैन, एउटा युगको अवसान हुन्छ । वरिष्ठ पत्रकार, लेखक, शिक्षक, प्रशिक्षक तथा प्रेस स्वतन्त्रता सेनानी अर्जुन जवालीको बिदाइले मलाई यस्तै अनुभूति गराएको छ । केही दिनमै काठमाडौँ पुगेर उहाँलाई भेट्ने योजना बनाएको थिएँ । योजना यति मात्र थिएन । पुराना पत्रकारहरूमध्ये करिब १० जनालाई “त्यतिबेलाको पत्रकारिता र अनुभव” शीर्षकमा पाँचदेखि १० हजार शब्दको अनुभव उतार्न लगाउने योजना अनुरूप एक्कैकारले नामहरूको टुंगो लगाएको थिएँ । यो कुरा अरु कसैलाई भनेको पनि थिइन, तर अर्जुन दाइलाई भनेको थिएँ, करिव छ महिना अघि । खे लेख्न पनि जाँगर नै लाग्दैन, त्यति लामो कसरी लेखुला ?

लेख्न असक्ती पनि भन्न त सक्नुहुन्छ नि भन्ने मेरो जवाफ सुनेर “उसो भए त सक्छु । तपाईंले नयाँ-नयाँ आईडिया लिनुहुन्छ” भन्दै हौसिनु भएको थियो । काम गर्न सकिएला कि नसकिएला भनेर मैले अरु कसैलाई भन्न पनि सकेको थिएन । शायद विनोद पहाडीलाई यो अवधारणा सुनाएको थिएँ । उहाँ पनि खुशी नै हुनु भयो । यता बिरामी भएर थलिएको कुरा थाहा पाएपछि साउनको पहिलो हप्ता काठमाडौँ जान्छु र भेट गर्छु भनेको थिएँ । तर निर्यातले त्यो भेट जुराएन । नत मैले सोचे अनुरूप उहाँको लेखनै तयार हुन सकेन भयो ।

अर्जुन दाइ एकजना पत्रकार मात्र होइन, एउटा विद्यालय हुनुहुन्थ्यो । हामीले बुटवलमा सँगसँगै पत्रकारिता प्रशिक्षणका धेरै कार्यक्रम सँगै सञ्चालन गर्थौँ । समाचार लेखन, सम्पादन, भाषा, फिचर र पत्रकारिताको नैतिकताबारे प्रशिक्षण दिँदा उहाँ आफ्ना अनुभूतिसहित बोल्नुहुन्थ्यो । लामो समय शिक्षण पेशामा रहनु भएका अर्जुन दाइले शिक्षण र लेखनलाई सँगै बढाउनु भयो । जीवनको उत्तरार्धसम्म पनि लेखनबाट विमुख हुनु भएन । पछिल्ला केही वर्ष उहाँले प्रायः लेख्न मन लागेको विषयलाई कुन कोणबाट उठाउँदा उचित होला भनेर राय लिनुहुन्थ्यो । तर उहाँको कोण हुन्थ्यो नै बरु त्यसलाई तथ्य र प्रमाण कसरी पुर्‍याउने भनेर मेहनत गर्नुहुन्थ्यो ।

करिव दुई वर्ष अघि मैले उहाँलाई बुद्धिबहादुर थकालीकोबारेमा लेख्न अनुरोध गरेकोमा उहाँले तीन चार पटक पाण्डुलिपि देखाउनु भयो । मैले भयो भन्छु, तर उहाँले नयाँ नयाँ तथ्य फेला पार्नु हुने रहेछ । अनि पुःन लेख्दै जाने । लेख तयार भयो । मैले जे प्रयोजनका लेखाएको थिएँ, त्यो समय आउन ढिला भयो । हुन पनि त्यो समय अभैसम्म आएको छैन । उहाँलाई लेख छान्ने औषि रह लागेछ । मेहनतपूर्वक पूरा गरिसकेको लेख छान्ने रहर कसलाई पो हुँदैन र ?

मैले उहाँलाई शर्तसहित लेख छान्न स्वीकृति दिएँ । शर्त के थियो भने लेख छापिएपछि फेरि सुभाषहर आउँनेछन्, तिनलाईसमेत राखेर फेरि अन्तिम पटक लेख्ने । दाई अत्यन्तै खुशी हुनुभयो । हुन पनि उहाँलाई अकल्पनीय सुभाष आएछन् । पछि फेरि भनुभयो, यो लेख छापेर निक्कै भएछ । तपाईंले कस्तो आईडियासहित छान्न भन्नु भएछ । उहाँले अन्तिम भनेर सम्पादन गरेको सो लेख मेरो ल्यापटपमा सुरक्षित छ ।

पत्रकारिताको प्रशिक्षणमा उहाँको सबैभन्दा रोचक विषय फिचर लेख्न हुन्थ्यो । दाइको लेखनकला असाध्यै सीपयुक्त हुन्थ्यो । छोटा वाक्य, सरल, धारिलो र बुझ्ने भाषा, तथ्य अगाडि सारेर मात्र लेख्ने इतिहासलाई समसामयिक राजनीतिसँग जोडेर व्याख्या गर्ने । यस्ता यावत् शैलीले उहाँलाई पहिचान दिएको थियो ।

अनावश्यक कुरा कहिल्यै नगर्ने, कसैप्रति आग्रह पूर्वाग्रह नराख्ने, तर चित्त नबुझेको कुरा सामुनेमै भन्ने, नक्कली र वनाबटी कुराको सिधै प्रतिवाद गर्ने उहाँका खास खास विशेषता हुन् ।

अर्घाखाँचीको पिव्दिका गाउँ विकास समितिको ठुलाखर्क-चिसापानीमा २००४ सालमा एउटा सामान्य किसान परिवारमा खुमानन्द र चोलाकुमारीका छोराका रूपमा उहाँको जन्म भयो । नागरिकतामा अर्को मिति लेखिए पनि उहाँको ‘इतिवृत्त’ नामक पुस्तकमा यही मिति छ । सो पुस्तकमा उहाँले लेख्नु भएको छ- “सामान्य परिवारमा जन्मनु नै मेरो वरदान बन्यो ।” ‘इतिवृत्त’ नेपाली कम्युनिष्ट पार्टीमा सम्पूर्ण जस्वनको उर्जाशिल समय व्यतित गर्नुभएका देवेन्द्र घिमिरेको सौचमा प्रकाशित भयो । यसले आज पनि हरेक वर्ष पाका पुराना कम्युनिष्टहरूलाई जम्मा गरेर पुनर्मिलन गराउँछ ।

यो पुस्तकको एकप्रति मलाई उहाँले नै दिनु भएको थियो र यसको नामाकरण आफूले जुराएको प्रसँग मसँग गर्नु भएको थियो ।

खिदिमको पिपलडाँडाबाट सुरु भएको शिक्षा हरिहर संस्कृत पाठशाला हुँदै बनारससम्म पुग्यो । संस्कृत अध्ययनले उहाँलाई भाषाको गहिराइ दियो भने बनारसले विचारको क्षितिज फराकिलो बनायो । त्यहीँ उहाँले पुष्पलालसँग भेट्ने अवसर पाउनुभयो । मोदनाथ प्रश्रितको पत्र लिएर पाउँ कार्यलय पुगेपछि उहाँले क्रान्ति, परिवर्तन र समाज रूपान्तरणबारे सुनुभयो । पुष्पलालको सादगी, गोविन्द जवाली र खेमराज पण्डितसँग बिताएका क्षण, भेली र भिजेको चनाको प्रसन्न पनि भेटघाटका अवसरमा उहाँले सुनाउने विषय हुन् ।

२०२४ सालमा, उहाँ लुम्बिनी सन्देश साप्ताहिकको सम्पादक बननुभयो । त्यो समय आजको जस्तो प्रेस स्वतन्त्रताको युग थिएन । समाचार लेख्नु भनेको जोखिम उठाउनु थियो । पञ्चायतकालीन सत्ताको छायाँमा पत्रकारिताले सास फेर्दै गरेको समय थियो । अर्घाखाँची धातिवाडका गणपति पौडेलविरुद्धको एउटा समाचार छापिएपछि अञ्चलाधीश टेकबहादुर रायमाझीले उहाँलाई कार्यालयमा बोलाएर धमक्याएको प्रसन्न उहाँले बेलाबखत सुनाउनुहुन्थ्यो । यो कुरा मेरा लागि नयाँ सूचना यस कारणले थियो कि गणपति मेरो छिमेकी गाउँको हुनुहुन्थ्यो र उहाँकोबारेमा मैले धेरै कुरा सुनेको थिएँ ।

पत्रकारिता उहाँका लागि जागिरभन्दा साधना थियो । समाचार, सम्पादकीय, टिप्पणी र विश्लेषण लेख्दै उहाँले तीन हजार बढी फिचर लेख्नु भयो । तीमध्ये बल्लु पर्व उहाँले सधैँजसो चर्चा गर्नुहुन्थ्यो । यसैले ढुक्कसँग भन्न सकिन्छ, नेपाली पत्रकारिताले स्वाभिमानी, निर्भिक र एकजना साधक

गुमाएको छ ।

तर अर्जुन दाइलाई पत्रकारिताले मात्र चिनाउँदैन । उहाँले करिब सत्ताइस वर्ष शिक्षकका रूपमा पनि बिताउनुभयो । मणिग्रामको शांति विद्यालयमा दुई दशकभन्दा बढी समय अध्यापन गर्दै उहाँले हजारौँ विद्यार्थीको जीवनमा ज्ञानको उज्यालो छर्नुभयो । राष्ट्रिय शिक्षक आन्दोलनमा नेतृत्व गर्नुभयो, जेल जानुभयो, लोकतान्त्रिक आन्दोलनमा सहभागी हुनुभयो । शिक्षक, पत्रकार र आन्दोलनकारी, यी तीनवटै भूमिकामा उहाँले आफूलाई अब्बल सावित गर्नु भयो ।

संस्थागत रूपमा उहाँ रेडियो लुम्बिनीको अध्यक्ष बनेर नेतृत्व गर्नुभयो । छाप पत्रकारिताको अनुभवी भए पनि उहाँले रेडियोमा बोलेर गरिने पत्रकारिताको अनुभव पनि लिनु भयो ।

अर्जुन दाइको व्यक्तित्वलाई सबैभन्दा गहिरोसँग चिनाउने प्रसन्न भने उहाँले आफ्नै आत्मकथामा उल्लेख गरेको “मधुरो दौरा” हो । गाउँका पण्डितले दिएको सेतो चर्हकिलो दौरा बुवाले तुरुन्त नलगाई “अलि मधुरो भएपछि लगाउँला” भन्नुभएको घटना उहाँले जीवनभर सम्झनुभयो । उहाँका लागि त्यो जीवनको दर्शन बन्यो । त्यसैले उहाँ कहिल्यै प्रदर्शनप्रिय हुनुभएन । बाहिरी चमकभन्दा भित्री उज्यालोमा विश्वास गर्नुभयो । उहाँले सम्पत्ति होइन, विश्वास कमाउनुभयो । रवाफ होइन, सम्मान कमाउनुभयो । यही कारण उहाँलाई भेट्ने जो-कोहीले पहिले एउटा असल शिक्षक भेट्थ्यो ।

समयसँगै उहाँले अनेक राजनीतिक धार र आन्दोलनलाई नजिकबाट देख्नुभयो । पुष्पलालको वैचारिक प्रभाव, वाम आन्दोलन, जनयुद्ध, संविधानसभा, गणतन्त्र । यी सबैसँग समय क्रममा नजिक टाढा रहँदै लेख्दै आउनुभयो । यसो गर्दा कहिले एमाले, कहिले माओवादी, कहिले स्वतन्त्र पत्रकार भन्यो । तर आफूले देखेको सत्य र जनपक्षधरतालाई केन्द्रमा राख्न छाड्नु भएन । उहाँ विचारसँग नजिक भएर पनि विवेक कहिल्यै कसैलाई जिम्मा लगाउनुभएन ।

प्रेस स्वतन्त्रता सेनानी, उत्कृष्ट पत्रकार, वरिष्ठ पत्रकारलगायतका सम्मानहरू उहाँका लागि नैतिक दायित्वका सार्वजनिक प्रमाण थिए । उहाँले एकपटक लेख्नु भएको थियो- अब दलबन्दीभन्दा माथि उठेर राष्ट्रको विशाल भावमा स्वतन्त्र रूपमा कलम चलाउने इच्छा छ । त्यो इच्छा वास्तवमा उहाँको सम्पूर्ण जीवनयात्राको निष्कर्ष थियो । आज अर्जुन दाइ हामीबिच हुनुहुन्न । तर उहाँले निर्माण गर्नुभएको पत्रकारिताको संस्कार, उहाँले प्रशिक्षित गर्नुभएको पुस्ता, उहाँले लेखेका हजारौँ पृष्ठ, उहाँले बाँड्नुभएको सरलता र उहाँले जोगाएको नैतिक साहस अभै जीवित छन् ।

अर्जुन दाइले छोड्नुभएको मूल्य, लेखन सीप अझ धेरै वर्ष बाँचिरहनेछ । पत्रकारितालाई पेशा होइन, समाजप्रतिको जिम्मेवारी ठान्ने पुस्ता रहुञ्जेल, उहाँको नाम नेपाली पत्रकारिताको इतिहासमा सम्मानका साथ उच्चारण भइरहनेछ ।

हार्दिक श्रद्धाञ्जली, अर्जुन दाइ ।

कलेजोलाई गम्भीर असर पुर्‍याउने हेपाटाइटिसबाट कसरी जोगिने ?

पुर्‍याउने स्वास्थ्य समस्यामध्ये हेपाटाइटिस एक प्रमुख रोग मानिन्छ, जुन भाइरसको संक्रमणका कारण हुन्छ ।

मुख्यतः हेपाटाइटिस ए, बी, सी र ड गरी चार प्रकारका हुन्छन् । यसबाहेक हेपाटाइटिस डी पनि हुन्छ । तर यो स्वतन्त्र रूपमा नभई हेपाटाइटिस बीको संक्रमण भएका व्यक्तिलाई मात्र लाग्ने गर्छ ।

हेपाटाइटिसका मुख्य चार प्रकारमध्ये ए र ड दूषित खाना र पानीको माध्यमबाट सर्ने गर्छन् । यिनले एक्वुट संक्रमण (छोटो अवधिको) गराए पनि क्रोनिक (दीर्घकालीन) रूप लिँदैनन् र सामान्यतः निको भएर जान्छन् । यद्यपि केही अवस्थामा यिनले एक्वुट लिभर फेलियर गराउन सक्ने जोखिम भने रहन्छ ।

तर, हेपाटाइटिस बी र सी भने रगतको माध्यमबाट सर्ने गर्छन् । यो संक्रमण भएको अवस्थामा क्रोनिक रूप लिने जोखिम रहन्छ । समयमै उपचार गरिएन भने फाइब्रोसिस भएर कलेजो कडा हुँदै जाने र पछि गएर लिभर सिरोसिस तथा कलेजोको क्यान्सरसमेत गराउन सक्छ ।

लिभर सिरोसिस भएको अवस्थामा प्रत्यारोपण एक मात्र विकल्प हो भने क्यान्सर भएको अवस्थामा क्यान्सरको उपचार सुरु गर्न सकिन्छ । तर, सिरोसिस नभइकन क्यान्सर पनि हुन सक्छ ।

हेपाटाइटिस बी र सी भएको लामो समय भए पनि लिभर ड्र्यामेज भएको छैन भने त्यसलाई क्रोनिक हेपाटाइटिस

फेज भनिन्छ । फाइब्रोसिस भनेको चाहिँ कलेजो कडा हुँदै जाने र अन्त्यमा लिभर सिरोसिससम्म पुग्ने हुन्छ ।

हामीले फाइब्रोसिसलाई चारवटा स्टेज मान्छौं, वान, टु, थ्री र फोर । चौथो स्टेजलाई सिरोसिस भनिन्छ । सिरोसिस भइसकेपछि कुनै पनि औषधि उपचारले निको बनाउन सकिँदैन । तर, त्यो अवस्था आउन नदिनका लागि पूर्वसावधानी र रोकथामका उपाय भने अपनाउन सकिन्छ ।

के कारणले हुन्छ ?

हेपाटाइटिस बी र सी धेरैजसो रगतबाट सर्ने रोग हो । धेरैजसो आमाको रगतको माध्यमबाट गर्भमा रहेको शिशुलाई सर्छ । यस्तै, संक्रमितको रगत अर्को व्यक्तिलाई दिँदा, दुषित सियो वा सुई प्रयोग गर्दा, दयादु बनाउँदा वा यौन सम्पर्कका माध्यमबाट पनि हेपाटाइटिस बी र सीका भाइरस सर्न सक्छन् ।

यसैगरी रगत र सुईको सम्पर्कमा रहने स्वास्थ्यकर्मीहरू पनि यसको जोखिममा पर्छन् । तर एउटै कपडा प्रयोग गरेर, एउटै बाथरूम प्रयोग गरेर, जुठो खाएर चाहिँ सर्दैन ।

लक्षण

हेपाटाइटिस संक्रमण भएपछि सुरुवाती चरणमा ज्वरो आउने, पेट दुख्ने, बान्ता हुने, जण्डिस देखिने, खान्न मन नलाम्नेजस्ता लक्षण देखिन्छन् । हेपाटाइटिस ए र इका बिरामीमा यी लक्षण देखिएर केही हप्तामै निको हुन्छन् । तर बी र सीको संक्रमण हुँदा लामो समयसम्म पनि लक्षण

नदेखिन सक्छ । जब लक्षण देखिन्छन्, त्यतिन्जेलसम्म कलेजो धेरै हदसम्म क्षति भइसकेको हुन्छ । यस्तै, कहिलेकाहीँ सबै खालका हेपाटाइटिस लक्षणविना पनि हुन सक्छन् ।

रोकथामका उपाय

हेपाटाइटिस ए र ईबाट जोगिन दूषित खाना तथा पानीबाट जोगिनुपर्छ । त्यसमध्ये हेपाटाइटिस ए को खोप भने उपलब्ध छ । शिशुहरूलाई यसको खोप नियमित तालिकामा पनि समावेश गरिएको छ । यसैगरी हेपाटाइटिस बीको पनि खोप उपलब्ध छ । जसरी यो सर्न सक्छ, त्यसबाट जोगिनु पर्छ । असुरक्षित यौन सम्पर्कबाट जोगिनुपर्छ, रगत तथा सुईको प्रयोग गर्दा सावधानी अपनाउनुपर्छ ।

हेपाटाइटिसका भाइरस सक्रिय हुने कुनै खास समय नभए पनि वर्षौंयामा खाना तथा पानी प्रदूषित हुने भएकाले हेपाटाइटिस ए र इ को संक्रमण हुने जोखिम भने बढी रहन्छ ।

जण्डिस र हेपाटाइटिसबिच भिन्नता

कतिपयले जण्डिस र हेपाटाइटिस एउटै हो भन्ने ठान्छन् । तर यी दुई पूर्ण रूपमा फरक हुन् । जण्डिस भनेको कलेजोको समस्या वा अन्य कारणले शरीरमा देखिने एक किसिमको लक्षणमात्र हो । अर्कोतर्फ हेपाटाइटिस कलेजोलाई असर गर्ने अलग्गै रोग हो, जसको एक लक्षण जण्डिस पनि हो ।

निर्भिकमा हेपाटाइटिसको उपचार र निदानका लागि

सबै सुविधा उपलब्ध छन् । यसको संक्रमण छ कि छैन भनेर पत्ता लगाउने मुख्य विधि नै रगत परीक्षण हो, जसमा एचबीएसजी टेस्ट गरिन्छ । समयमै रोग पत्ता लागेमा नियमित निगरानी, औषधोपचार र खानपानमा सुधार गरेर कलेजोलाई थप क्षति हुनबाट बचाउन सकिन्छ । रोग बल्भिएर लिभर सिरोसिसको अन्तिम चरणमा पुगिसकेको अवस्थामा औषधिले मात्र कलेजोलाई पुरानो अवस्थामा फर्काउन (रिभर्स) गर्न सकिँदैन । त्यस्तो अवस्थामा कलेजो प्रत्यारोपण नै अन्तिम विकल्प बन्छ । विश्व स्वास्थ्य संगठनको पछिल्लो तथ्यांकअनुसार नेपालमा हेपाटाइटिस बीको संक्रमण दर कूल जनसंख्याको करिब ०.९ प्रतिशत छ । तर परीक्षण नभएका संक्रमितहरूको संख्या १ देखि २ प्रतिशत वा त्योभन्दा बढी हुन सक्ने अनुमान गरिएको छ ।

अधिकांश मानिसले लक्षण नदेखिँदासम्म परीक्षण नगर्ने भएकाले वास्तविक तथ्यांक बाहिर ल्याउन स्क्रीनिङ अर्थात् जनस्वास्थ्य परीक्षण अभियान सञ्चालन गर्नु आवश्यक देखिन्छ । हरेक वर्ष जुलाई २८ का दिन विश्व हेपाटाइटिस दिवस मनाउने गरिन्छ । यस वर्षको दिवसको नारा ‘लेट्स ब्रेक इट डाउन’ भन्ने छ । अर्थात् हेपाटाइटिसको शृंखलालाई तोड्न सघैतना फैलाउनु नै यस दिवसको उद्देश्य हो । त्यसैले समयमै परीक्षण र सावधानी अपनाउनु नै बुद्धिमानी हुन्छ ।

स्वास्थ्य खबरबाट

आश्रयविहीनहरूको सहारा बन्दै मानवसेवा आश्रम

राहदानीका लागि लामः

काठमाडौंको त्रिपुरेश्वरस्थित राहदानी विभागमा राहदानीका निमित्त बुधबार लामबद्ध सेवाग्राही । तस्विरः रासस

स्याङ्जामा ६८ प्रतिशत पुँजीगत खर्च

प्रकाश डोटेल

स्याङ्जा

स्याङ्जामा गएको आर्थिक वर्ष २०८२/०८३ मा भण्डै ६८ प्रतिशत पुँजीगत खर्च भएको छ । पुँजीगत शीर्षकमा संघ र प्रदेशबाट विनियोजित दुई अर्ब तीन करोड १९ लाख ६ हजार रकममध्ये एक अर्ब ३७ करोड ६० लाख ९९ हजार रकम खर्च हुँदा भण्डै ६८ प्रतिशत अर्थात् ६७ दशमलब ७२ प्रतिशत पुँजीगत खर्च भएको हो ।

गएको वर्ष सम्प्रमा ६८ प्रतिशत पुँजीगत खर्च हुँदा संघतर्फको पुँजीगत ८१ प्रतिशत र प्रदेशबाट विनियोजित पुँजीगत ६६ प्रतिशतमात्रै खर्च भएको छ । संघबाट प्राप्त १७ करोड ३३ लाख ३४ हजार रकममध्ये १४ करोड १२ लाख ५ हजार रुपैयाँ खर्च हुँदा ८१ प्रतिशत र प्रदेशतर्फको एक अर्ब ८५ करोड ८५ लाख ७१ हजार रकममध्ये ६६ प्रतिशतले हुने एक अर्ब २३ करोड ४८ लाख ९३ हजार रुपैयाँ खर्च भएको कोष तथा लेखा नियन्त्रक कार्यालय स्याङ्जाले जनाएको छ ।

जिल्लामा भौतिक पूर्वाधार निर्माणका लागि धेरै रकम पुँजीगत शीर्षकमा प्राप्त गर्ने कार्यालयको पुँजीगत खर्च न्यून रहेको छ । प्रदेश सरकारबाट बढीमात्रामा पुँजीगत रकम प्राप्त गर्ने डेढ दर्जन कार्यालयमध्ये जिल्लाकै सबैभन्दा धेरै रकम प्राप्त गरेको पूर्वाधार विकास कार्यालयको पुँजीगत खर्च अत्यन्त न्यून रहेको कोष तथा लेखा नियन्त्रक कार्यालय स्याङ्जाका निमित्तप्रमुख विष्णुप्रकाश श्रेष्ठले जानकारी दिए ।

कोष तथा लेखा नियन्त्रक कार्यालयका अनुसार पूर्वाधार विकास कार्यालयलाई गएको वर्ष प्राप्त एक अर्ब ७ करोड तीन लाख ५२ हजारमध्ये ५८ करोड २३ लाख ६३ हजार अर्थात् ५४ प्रतिशतमात्रै पुँजीगत शीर्षकको रकम खर्च भएको छ । पूर्वाधार विकास कार्यालयबाट

एक आर्थिक वर्षमा ४८ करोड ७९ लाख ८९ हजार रुपैयाँ फिर्ता भएको छ । विकास अड्डाका रुपमा परिचित पूर्वाधार कार्यालयबाट मोटो रकम फिर्ता हुँदा जिल्लामा विकास निर्माणका गतिविधि सुस्ताएका छन् ।

त्यस्तै पर्यटन तथा उद्योग कार्यालयको ६ करोड एक लाख ९५ हजारमध्ये ७३ प्रतिशत, सामाजिक विकास कार्यालयको ६ करोड ८ लाख ६१ हजारमध्ये ८१ प्रतिशत र जलश्रोत तथा सिँचाई विकास डिभिजन कार्यालयको २० करोड ५२ लाख रकममध्ये भण्डै ८२ प्रतिशतमात्रै पुँजीगत रकम खर्च भएको छ । उता पुँजीगत शीर्षकमा ४१ करोड ५४ लाख ७० हजार बजेट पाएको खानेपानी तथा सरसफाई डिभिजन कार्यालयले ९० प्रतिशत पुँजीगत रकम खर्च गर्न सफल भएको लेखा नियन्त्रक कार्यालयले जनाएको छ ।

लेखा नियन्त्रक कार्यालयले जनाएअनुसार जिल्लामा गएको वर्ष कुल बजेटको ८९ प्रतिशत रकम खर्च भएको छ । विनियोजित कुल १० अर्ब ८२ करोड ६३ लाख ९४ हजार रकममध्ये ८९ प्रतिशत अर्थात् ९ अर्ब ६७ करोड ९४ लाख ४३ हजार रुपैयाँ खर्च भएको छ । चालु शीर्षकमा विनियोजित मोटो रकम खर्च हुँदा कुल बजेटको बढी प्रतिशत रकम खर्च भएको देखिएको जनाइएको छ ।

जिल्लामा गएकै वर्ष चालु खर्चअन्तर्गत विनियोजित कुल ८ अर्ब ७९ करोड ४४ लाख ८८ हजारमध्ये ८ अर्ब ३० करोड ३३ लाख ४४ हजार अर्थात् ९४ प्रतिशत खर्च भएको छ । चालुतर्फ संघको ७ अर्ब ९९ करोड तीन लाख ५१ हजारमध्ये ७ अर्ब ६८ करोड ३१ लाख ९५ हजार खर्च हुँदा ९६ प्रतिशत र प्रदेशबाट प्राप्त चालु शीर्षकको ८० करोड ४१ लाख ३६ हजारमध्ये ६२ करोड एक लाख ४८ हजार अर्थात् ७७ प्रतिशत खर्च भएको छ ।

रूपन्देही व्यापार संघ २५औँ साधारणसभाको तयारीमा

बुटवल । रूपन्देही व्यापार संघको वार्षिक साधारणसभा असोजमा गर्ने निर्णय भएको छ । गत सोमबार संघको सचिवालयमा सम्पन्न नवौँ नियमित बैठकले २५औँ वार्षिक साधारणसभा असोजको १० गते आयोजना गर्ने निर्णय गरेको हो । संघका अध्यक्ष प्रकाश ढकालको अध्यक्षतामा बसेको संघको नियमित कार्यसमितिको बैठकले साधारणसभा सम्पन्न गर्नको लागि विभिन्न ९ वटा उपसमितिहरू पनि गठन गरेको छ ।

जसअन्तर्गत संघका वरिष्ठ उपाध्यक्ष दयानिधि भण्डारीको संयोजकत्वमा कार्यसमिति सदस्यहरू शोभाकुमारी जोशी, हरिबहादुर सुनार, नारायण बस्न्याल र माेण खनाल सदस्य रहेको स्वागत सत्कार उपसमिति तथा प्रथम उपाध्यक्ष ऋषिराम पाण्डेको संयोजकत्वमा कार्यसमिति सदस्यहरू केदारनाथ नेपाल, सरोज गहतराज, विजय ज्ञवाली, पारसमणि पोखरेल, सरोज ज्ञवाली र माधव ज्ञवाली सदस्य रहेको रजिष्ट्रेशन उपसमिति गठन गरेको छ ।

संघका द्वितीय उपाध्यक्ष मनहारे बस्न्यालको संयोजकत्वमा कार्यसमिति सदस्यहरू गोपाल भुसाल र मुरारीराज भण्डारी सदस्य रहेको दिवाभोज उपसमिति तथा महासचिव प्रकाशराज पौडेल संयोजक रहने गरी मानार्थ सदस्य फर्शुराम पन्त र कार्यसमिति सदस्य धर्मराज ज्ञवाली सदस्य रहेको प्रतिवेदन लेखन तथा कार्यक्रम तयारी उपसमिति गठन गरेको छ ।

यस्तै संघको नियमित बैठकले कोषाध्यक्ष अर्जुनप्रसाद भट्टराईको संयोजकत्वमा कार्यसमिति सदस्यहरू गोविन्द चापागाई, तेजेन्द्र सापकोटा, लक्ष्मी भट्टराई र प्रेमनाथ पाण्डे सदस्य रहेको आर्थिक उपसमिति तथा सचिव जयलाल न्यौपानेको संयोजकत्वमा कार्यसमिति सदस्यहरू टेकराज पन्थी, विनित भट्टराई, शाखा अध्यक्षहरू तुल्सीराम शर्मा, तारा शाक्य, केशवराज ज्ञवाली र संघका २४ वटै वस्तुगत उप-समितिका संयोजकहरू सदस्य रहने गरी प्रचारप्रसार उपसमिति गठन गरेको छ ।

यस्तै बैठकबाट संघको महिला सचिव वृन्दा भट्टराई आचार्यको संयोजकत्वमा कार्यसमिति सदस्यहरू ईशु देवकोटा र अशोक ज्ञवाली सदस्य रहेको मञ्च व्यवस्थापन उपसमिति तथा सह-सचिव नलराज नेपालको संयोजकत्वमा कार्यसमिति सदस्य जिवन काफ्ले, तिलक आचार्य, कुलबहादुर वसीर र देवी शर्मा चर्पाई सदस्य रहेको शाखा समन्वय उप-समिति एवं सह-कोषाध्यक्ष जीवनारायण धिमरेको संयोजकत्वमा कार्यसमिति सदस्यहरू टेकराज पन्थी र विमल नेपाल सदस्य रहने गरी अतिरिक्त क्रियाकलाप उप-समिति गठन गरिएको छ ।

यस्तै सोही अवसरमा संघका सह-कोषाध्यक्ष जीवनारायण धिमरेको संयोजकत्वमा प्रकाशित संघको व्यापार बुलेटिन पनि विमोचन गरिएको थियो ।

संघको नियमित बैठकले वार्षिक साधारणसभाको तयारीलाई व्यवस्थित गराउँदै संघको सदस्यता विस्तार एवं नविकरण प्रक्रियालाई पनि सँगसँगै अगाडि बढाउने निर्णय गरेको संघका महासचिव प्रकाशराज पौडेलले जानकारी दिए ।

आकर्षक डिजाइन तथा छर्पाई

सबै किसिमका रंगिन तथा सादा
डिजाइनका साथै सम्पूर्ण छर्पाईको लागि
सधै हामीलाई सम्मन्जुहोस् !

आइडिया

डिजाइनर्स/अफसेट प्रेस

सम्पर्कः

बुटवल-७, पुरानो बसपार्क (सब्जीमण्डी पछाडि)

यातायात मज्दूर संघको भवनमा

फोनः-०७१-५५०२९३ मो.

९८५७३५३८०, ९८५७३५३५७

E-mail:ideapressbtl@gmail.com

बुटवल अटोले मनायो ३१औँ स्थापना दिवस

बुटवल । बुटवल अटो इन्जिनियरिङ्ग एसोसिएसन, रूपन्देही-लुम्बिनीले आफ्नो ३१औँ स्थापना दिवस विभिन्न सामाजिक, वातावरणीय, स्वास्थ्य तथा खेलकुदमूलक कार्यक्रम सम्पन्न गर्दै बुधबार भव्य रुपमा समापन गरेको छ ।

“आफ्नो पेशाको सम्मान गरौं, अटो मेकानिक्स हुनुमा गर्व गरौं” भन्ने मूल नारासहित साउन ३ गतेदेखि सञ्चालन गरिएको एक साताव्यापी कार्यक्रमको सम्मान समारोहमार्फत गरिएको हो ।

समारोहका प्रमुख अतिथि बुटवल उप-महानगरपालिकाका नगरप्रमुख खेलराज पाण्डेले अटो क्षेत्र तीव्र रूपमा परिवर्तन भइरहेकाले व्यवसायी तथा प्राविधिकहरू अब विद्युतीय (इभी) सवारीसाधनको मर्मत तथा प्रविधिमा दक्ष हुनुपर्ने बताए । विश्वभर इभी सवारीको प्रयोग बढ्दै गएको उल्लेख गर्दै उनले समयअनुसार सीप र प्रविधिलाई अद्यावधिक गर्न नसके प्रतिस्पर्धामा टिक्न कठिन हुने भएकाले अटो मेकानिक्सलाई आधुनिक प्राविधिमैत्री बन्न आग्रह गरे ।

एसोसिएसनका अध्यक्ष प्रेम गौचनले ३१ वर्षदेखि संस्थाले अटो व्यवसायीको हकहित, व्यावसायिक मर्यादा र दक्ष जनशक्ति उत्पादनका लागि निरन्तर काम गर्दै आएको बताए । उनले बर्दलैंदो प्राविधिसँगै सदस्यहरूको क्षमता अभिवृद्धिका लागि आगामी दिनमा इभी प्राविधिसम्बन्धी तालिम, सीप विकास तथा व्यवसाय प्रवर्द्धनका कार्यक्रमलाई प्राथमिकता दिइने जानकारी दिए । स्थापना दिवस सफल बनाउन सहयोग गर्ने सम्पूर्ण

सदस्य, सहयोगी संस्था तथा शुभेच्छुकप्रति उनले आभार व्यक्त गरे ।

कार्यक्रममा चेम्बर अफ कमर्स लुम्बिनी प्रदेशका अध्यक्ष टंक पोखरेल, अटोमेकानिक्स व्यवसायी महासंघका निवर्तमान अध्यक्ष जनार्दन गैरे, सामाजिक सुरक्षा कोष बुटवल रूपन्देही कार्यालयका प्रमुख केदार पोखरेल, एसोसिएसनका निवर्तमान अध्यक्ष तुल्सीराम न्यौपाने, संरक्षण सल्लाहकार ज्योति भण्डारी, उपाध्यक्ष बाबुराम आचार्य तथा महासचिव पुनित पोखरेललेगायतले शुभकामना मन्त्रव्य व्यक्त गर्दै अटो क्षेत्रलाई आधुनिक प्राविधिसँग जोड्दै दक्ष जनशक्ति उत्पादन, सामाजिक सुरक्षा र व्यवसायको संस्थागत विकासमा जोड दिएका थिए ।

स्थापना दिवसको अवसरमा साउन ३ गते अटो भिजेज परिसरमा सरसफाई तथा डस्टबिन वितरण, साउन ४ गते वृहत् रक्तदान, साउन ५ गते वृक्षरोपण, साउन ८ गते व्याडमिन्टन प्रतियोगिता तथा साउन ९ गते फुटसल प्रतियोगितालेगायतका कार्यक्रम सम्पन्न गरिएका थिए । सामाजिक उत्तरदायित्व, वातावरण संरक्षण, रक्तदानमार्फत मानवीय सेवा र खेलकुदमार्फत सदस्यबिच आपसी एकता तथा भाइचाराको भावना अभिवृद्धि गर्ने उद्देश्यले कार्यक्रम आयोजना गरिएको एसोसिएसनले जनाएको छ ।

समापन समारोहमा स्थापना दिवसअन्तर्गत आयोजित विभिन्न कार्यक्रम सफल बनाउन योगदान पुर्‍याउने सदस्य, सहयोगी तथा सक्रिय सहभागीहरूलाई सम्मानसमेत गरिएको थियो ।

सिद्धबाबा मन्दिरमा जलार्पण कार्यक्रम सुरु

बुटवल । सिद्धबाबा मन्दिरमा साउन महिनामा श्रावणी मेला तथा जलार्पण सुरु भएको छ । विगतका वर्षहरूमा जस्तै साउन १३ गतेदेखि भदौ ७ गतेसम्म विभिन्न पवित्र धार्मिक स्थलबाट जल ल्याएर सिद्धबाबा मन्दिरमा अर्पण गर्ने कार्य सुरु भएको हो । बुधबार सिद्धसरोवर (भूतखोला) देखि सिद्धबाबामा जल ल्याइ जलार्पण गरी श्रावणी मेलाको सुरुआत गरिएको सिद्धबाबा मन्दिर विकास समितिका अध्यक्ष अरविन्द पाण्डेले बताए ।

साउन २१ गते रूक्षेत्र रिडीबाट सिद्धबाबा मन्दिरसम्म जलार्पण गरिने छ भने, साउन २७ गते त्रिवेणीदेखि सिद्धबाबासम्म जल ल्याएर अर्पण गरिने अध्यक्ष पाण्डेले बताए । भदौ ७ गते एकादशीमा देवघाट सिद्धबाबा जलार्पण गरिने समितिका सचिव विष्णु पाण्डेले बताए । सिद्धपुरष भर्तृहरिको तपोभूमि सिद्धबाबा पश्चिम नेपालको पशुपतिको रुपमा विकास हुँदै गएको सचिव पाण्डेले जानकारी दिए ।

विगत ८ वर्षदेखि सिद्धबाबा जलार्पण हुँदै आएको

छ । मन्दिरमा पुरातात्विक, धार्मिक एवं पर्यटकीय दृष्टिलेसमेत महत्वपूर्ण भएकाले साउनमा शिव भगवानलाई जल चढाउन श्रद्धालुहरूको घुईचो लाग्ने गरेको छ । साउन महिनामा मात्रै मन्दिरमा १ लाखभन्दा बढी भक्तजनले श्रावणी मेलामा सिद्धबाबाको दर्शन गर्ने गरेका समितिका कोषाध्यक्ष तोया लम्सालले बताए । विशेषगरी साउनको सोमरवार र शनिवार मन्दिरमा भक्तजनको दूलो भीड लाग्ने गर्छ । मन्दिरले भक्तजनका लागि निःशुल्क आफ्नै बस सञ्चालनमा ल्याएको छ । अब दुई वटा विद्युतीय गाडी पनि थप गर्ने समितिले जनाएको छ ।

सिद्धबाबा मन्दिर पाल्पाको तिनान गाउँपालिका वडा नम्बर-३ मा रहेको छ । यो ठाउँमा निर्माणाधीन सिद्धबाबा सुरुङ्गमार्गको प्रस्थान स्थानमा अवस्थित छ । सिद्धार्थ राजमार्ग र सुरुङ्गमार्गले मन्दिर र धर्मशालालाई कुनै असर नगर्ने भएपछि अबको आम्दानी मन्दिरको पुनर्निर्माणमा खर्च गरेर मन्दिरको गरिमा बढाउने कोषाध्यक्ष लम्सालले बताए । मन्दिरमा वार्षिक १ करोडभन्दा बढी आम्दानी हुने गरेको छ ।

नेपालमा बाघको संख्या ४२९

बुटवल । पछिल्लो गणनाअनुसार नेपालमा बाघको संख्या ४२९ पुगेको छ । विश्व बाघ दिवसका अवसरमा बुधबार कृषि, वन तथा पर्यावरण मन्त्रालयले बाघको पछिल्लो गणना सार्वजनिक गरेको हो ।

कृषि, वन तथा पर्यावरणमन्त्री गीता चौधरीले सार्वजनिक गरेको २०८२ को गणनाअनुसार कुल बाघको संख्या मुलुकभर ४२९ पुगेको हो ।

पछिल्लो गणनाअनुसार चितवन राष्ट्रिय निकुञ्जमा १४५, बर्दिया राष्ट्रिय निकुञ्ज ११२, पर्सा राष्ट्रिय निकुञ्जमा ७१, बाँके राष्ट्रिय निकुञ्जमा ५१ र शुक्लाफाँटा राष्ट्रिय निकुञ्जमा ५० बाघ छन् ।

पछिल्ला दिनमा संरक्षण क्षेत्र र बासस्थानमा भएको सुधार, सिकार प्रजातिको वृद्धिलेगायतका आधारमा बाघको संख्या थपिएको बताइएको छ । नेपालमा प्रायः चार वर्षमा बाघ गणना गरिन्छ । सन् २०२२ को बाघ गणनाअनुसार मुलुकमा बाघको संख्या ३५५ थियो ।

सन् २०२२ को गणनाअनुसार सबैभन्दा बढी बाघ

चितवन राष्ट्रिय निकुञ्जमा १२८, त्यसपछि बर्दिया राष्ट्रिय निकुञ्जमा १२५, पर्सा राष्ट्रिय निकुञ्जमा ४१, शुक्लाफाँटा राष्ट्रिय निकुञ्जमा ३६ र बाँके राष्ट्रिय निकुञ्जमा २५ बाघ थिए । मन्त्रालयले २००९ देखि हरेक चार वर्षमा बाघ गणना गर्दै आएको छ । नेपालमा बाघको संख्या सन् २०१० मा १२१, सन् २०१४ मा १९८ र २०१८ मा २३५ रहेको थियो ।

प्रत्येक वर्ष जुलाई महिनाको २९ मा बाघ दिवस मनाइन्छ । सन् २०१० मा रूसको सेन्ट पिटर्सबर्गमा भएको बाघ शिखर सम्मेलनको घोषणासँगै यो दिवस मनाउन थालिएको हो । तत्कालीन समयमा बाघको संख्या तीव्र रूपमा घट्दै गएको अवस्थालाई रोक्न र तिनको प्राकृतिक बासस्थानको संरक्षण गर्ने उद्देश्यले दिवस मनाउन लागिएको हो ।

बाघ वस्थ परिस्थिकीय प्रणालीको सूचक र प्राकृतिक खाद्य शृंखलाको उच्च तहमा रहेको महत्त्वपूर्ण प्रजाति हो ।